

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. rugsėjo 10 d.*

„Bendrijos dizainas — Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra — Įregistruotas Bendrijos dizainas, vaizduojantis rankinę — Ankstesnis dizainas — Negaliojimo pagrindas — Individualios savybės — Reglamento (EB) Nr. 6/2002 6 straipsnis — Pareiga motyvuoti“

Byloje T-525/13

H&M Hennes & Mauritz BV & Co. KG, įsteigta Hamburge (Vokietija), atstovaujama advokatų H. Hartwig ir A. von Mühlendahl,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą A. Folliard-Monguiral,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Yves Saint Laurent SAS, įsteigta Paryžiuje (Prancūzija), atstovaujama advokato N. Decker,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2013 m. liepos 8 d. VRDT trečiosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 207/2012-3), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp *H&M Hennes & Mauritz BV & Co. KG* ir *Yves Saint Laurent SAS*,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kuriį sudaro pirmininkas S. Frimodt Nielsen, teisėjai F. Dehousse ir A. M. Collins (pranešėjas),

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2013 m. rugsėjo 30 d.,

susipažinęs su VRDT atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. sausio 20 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. sausio 24 d.,

* Proceso kalba: anglų.

atsižvelgęs į tai, kad nė viena šalis per mėnesį po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, todėl, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo pranešimu ir taikydamas 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135a straipsnį, nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

Sprendimą

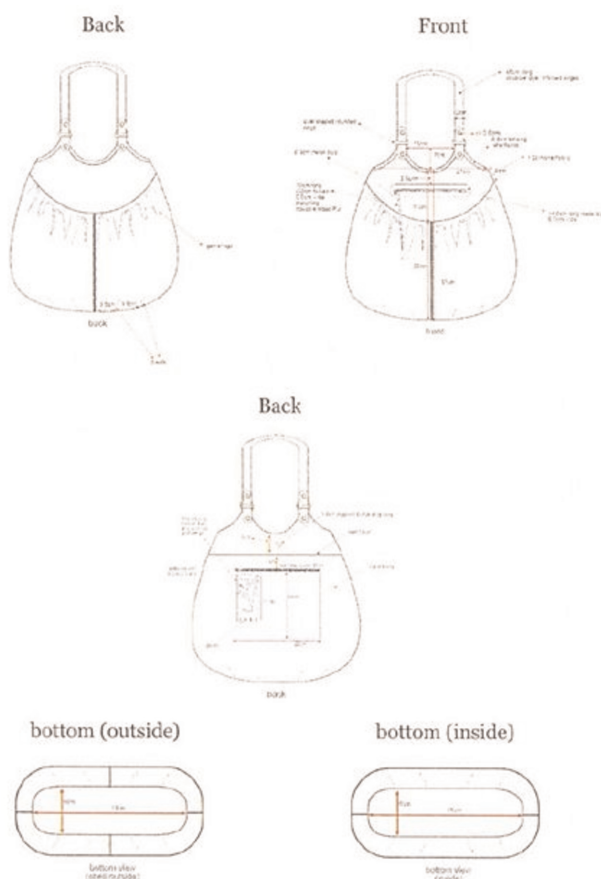
Ginčo aplinkybės

- 1 2006 m. spalio 30 d. įstojusi į bylą šalis *Yves Saint Laurent SAS*, remdamasi 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino (OL L 3, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 142), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos dizainą (toliau – ginčijamas dizainas).
- 2 Ginčijamas dizainas skirtas „rankinėms“, priklausančioms iš dalies pakeistos 1968 m. spalio 8 d. Lokarno sutarties dėl tarptautinės pramoninio dizaino klasifikacijos 03-01 klasei, ir pagal šešis priešinius atrodo taip:

- 3 Ginčijamas dizainas buvo įregistruotas numeriu 613294-0001 ir paskelbtas 2006 m. lapkričio 28 d. *Bendrijos dizainų biuletenyje* Nr. 135/2006.

- 4 2009 m. balandžio 3 d. ieškovė *H&M Hennes & Mauritz BV & Co. KG* pateikė VRDT prašymą pripažinti ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia, grindžiamą Reglamento (EB) Nr. 6/2002 4–9 straipsniais ir jo 25 straipsnio 1 dalies c–f ir g punktais. Prašyme pripažinti dizaino registraciją negaliojančia ieškovė tik nurodė, kad ginčijamas dizainas neturi individualių savybių, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 6 straipsnį.
- 5 Prašymą pripažinti dizaino registraciją negaliojančia, kiek tai susiję su ginčijamo dizaino individualių savybių nebuvimu, ieškovė grindžia toliau pateiktu ankstesniu dizainu:

- 6 2011 m. lapkričio 4 d. sprendimu Anuliavimo skyrius atmetė prašymą pripažinti registraciją negaliojančia.
- 7 2012 m. sausio 25 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 6/2002 55–60 straipsniais, pateikė apeliaciją VRDT dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo.
- 8 2013 m. liepos 8 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT trečioji apeliacinė taryba apeliaciją atmetė. Nusprendusi, kad ieškovės pateikti dokumentai įrodo, jog ankstesnio dizaino rankinė buvo atskleista visuomenei, Apeliacinė taryba išnagrinėjo ginčijamo dizaino individualias savybes. Ji nurodė, kad naudotojas, žinantis apie šį dizainą, yra informuota moteris, kuri kaip galima naudotoja domisi rankinėmis. Jos nuomone, abu nagrinėjami dizainai turi bendrų savybių, visų pirma tai yra jų viršutiniai kontūrai ir dirželio formos rankenos, kurios prie pagrindinės rankinės dalies pritvirtintos kniedėmis sustiprintais žiedais, tačiau formos, struktūros ir išorės skirtumai turi lemiamą reikšmę nustatant šių gaminių keliamą bendrą išpūdį. Šiuo klausimu Apeliacinė taryba nusprendė, kad dizainerio laisvės mastas yra didelis, bet šioje byloje, informuotos naudotojos požiūriu, jis nekompensavo didelių formos, struktūros ir išorės skirtumų, kurie skyrė abi rankines.

Šalių reikalavimai

- 9 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - pripažinti ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia,
 - priteisti iš įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas Apeliacinėje taryboje.
- 10 VRDT Bendrojo Teismo prašo:
 - atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 11 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:
 - atmesti ieškinio A.6 priedą kaip nepriimtina,
 - atmesti ieškinį,
 - patvirtinti ginčijamą sprendimą,
 - pripažinti ginčijamo dizaino registraciją galiojančia,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas per procedūrą VRDT.

Dėl teisės

- 12 Savo ieškinį ieškovė iš esmės grindžia vieninteliu pagrindu, susijusiu su Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio pažeidimu. Šį pagrindą sudaro dvi dalys. Pateikdama pirmąją dalį ji teigia, kad ginčijamame sprendime klaidingai ir be pakankamo motyvavimo padaryta išvada, kad didelis dizainerio laisvės mastas neturi jokios įtakos išvadai, kad nagrinėjami dizainai sukelia skirtingą bendrą išpūdį informuotam naudotojui. Pateikdama antrąją dalį ji tvirtina, kad, nors ginčijamame sprendime buvo pripažinta, kad dizainerio laisvės mastas yra didelis, padaryta klaidinga išvada, jog nagrinėjamų dizainų skirtumai yra pakankamai dideli, kad sukeltų skirtingą bendrą išpūdį.
- 13 Pateikdama vienintelio pagrindo pirmąją dalį ieškovė pateikia kaltinimą, susijusį su nepakankamu ginčijamo sprendimo motyvavimu. Bendrojo Teismo nuomone, prieš analizuojant argumentus dėl esmės, reikia atskirai išnagrinėti šį kaltinimą.
- 14 VRDT ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

Dėl kaltinimo, susijusio su nepakankamu motyvavimu

- 15 Reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 6/2002 62 straipsnį VRDT sprendimai turi būti motyvuoti. Ši pareiga motyvuoti yra tokios pačios apimties kaip ir iš SESV 296 straipsnio išplaukianti pareiga, pagal kurią akto autoriaus argumentai turi atsispindėti aiškiai ir nedviprasmiškai. Tokia pareiga turi dvejopą tikslą: leisti suinteresuotiesiems asmenims sužinoti priemonės priėmimą pagrindžiančias priežastis siekiant apginti savo teises ir suteikti Sąjungos teismui galimybę vykdyti sprendimo teisėtumo kontrolę. Tačiau negalima reikalauti, kad apeliacinės tarybos pateiktų išsamų atsakymą į kiekvieną joms

šalių nurodytą argumentą. Taigi motyvavimas gali būti numanomas su sąlyga, kad jis leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti Apeliacinės tarybos sprendimo priėmimo priežastis ir suteikia kompetentingam teismui pakankamai informacijos, kad šis galėtų vykdyti jam priklausančią kontrolę (žr. 2013 m. balandžio 25 d. Sprendimo *Bell & Ross / VRDT – KIN (Rankinio laikrodžio korpusas)*, T-80/10, EU:T:2013:214, 37 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 16 Be to, reikia priminti, kad pareiga motyvuoti sprendimus yra esminis formos reikalavimas, kuris turi būti atskiriamas nuo motyvų pagrįstumo klausimo, susijusio su ginčijamo akto teisėtumu iš esmės. Iš tikrųjų sprendimas motyvuojamas formaliai išdėstant motyvus, kuriais grindžiamas šis sprendimas. Jeigu šiuose motyvuose yra klaidų, jos lemia sprendimo neteisėtumą iš esmės, bet ne jo motyvavimo trūkumą, nes motyvavimo gali pakakti net jei pateikiami klaidingi motyvai (žr. 15 punkte minėto Sprendimo *Rankinio laikrodžio korpusas*, EU:T:2013:214, 38 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 17 Šioje byloje iš ginčijamo sprendimo matyti, kad Apeliacinė taryba nusprendė, jog nagrinėjamų dizainų skirtumai tokie ryškūs, kad dizainerio laisvės mastas negali daryti įtakos išvadai dėl jų sukeliama skirtingo bendro išpūdžio. Ginčijamo sprendimo 42 punkte Apeliacinė taryba visų pirma konstatavo, kad „žinoma, jog abiem [nagrinėjamiems] rankinių dizainams būdingos bendros charakteristikos, bet dėl pirmiau [30–34 punktuose] nurodytų priežasčių, informuotos naudotojos požiūriu, bendrą išpūdį [lemia] formos, struktūros ir išorės aspektų skirtumai“. Be to, ginčijamo sprendimo 44 punkte ji priminė, kad dizainerio laisvės mastas – tai veiksnys, į kurį reikia atsižvelgti vertinant dizaino individualias savybes pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 2 dalį, ir kad šiuo klausimu jis gali sustiprinti arba sušvelninti naudotojo suvokimą. Galiausiai to paties sprendimo 45 punkte ji pripažino, jog, kalbant apie mados prekes, kaip antai rankines, dizainerio laisvės mastas yra didelis, ir paskui nurodė, kad „priešingai, nei, atrodo, teigia ieškovė, šis pripažinimas automatiškai nereiškia, kad [ginčijamas] rankinės [dizainas] sukelia tą patį bendrą išpūdį kaip ankstesnio dizaino rankinė“. Ji nurodė, kad „iš tiesų vertinant šį bendrą išpūdį pagal [Reglamento Nr. 6/2002] 6 straipsnio 1 dalį atskaitos taškas yra informuotas naudotojas“, kad „šioje byloje, informuotos naudotojos požiūriu, ši didelė laisvė neturės jokios įtakos dideliems formos, struktūros ir išorės aspektų skirtumams, dėl kurių abi rankinės skiriasi“, ir kad „todėl šioje byloje didelis dizainerio laisvės mastas nėra visai nesuderinamas <...> su išvada, kad abi rankinės sukelia skirtingą bendrą išpūdį“.
- 18 Vadinas, priešingai, negu tvirtina ieškovė, Apeliacinė taryba pakankamai aiškiai ir nedviprasmiškai išdėstė priežastis, dėl kurių ji nusprendė, kad šioje byloje didelis dizainerio laisvės mastas neturi jokios įtakos išvadai, kad nagrinėjami dizainai informuotai naudotojai sukelia skirtingą bendrą išpūdį. Todėl kaltinimas dėl nepakankamo motyvavimo turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl pagrįstumo

- 19 Vienintelio pagrindo abi dalys susijusios su Apeliacinės tarybos klaidomis, kurias ji esą padarė, kai taikė Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnį šioje byloje, todėl Bendrasis Teismas mano, kad jas reikia nagrinėti kartu.
- 20 Pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 1 dalies b punktą įregistruotas Bendrijos dizainas laikomas turinčiu individualių savybių, jeigu jo bendras išpūdis informuotam naudotojui skiriasi nuo bendro išpūdžio, kurį tokiam naudotojui daro bet koks kitas dizainas, tapęs prieinamas visuomenei iki registravimo paraiškos padavimo datos, o prašant prioriteto – iki prioriteto suteikimo datos. Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 2 dalyje patikslinama, kad, vertinant individualias savybes, atsižvelgiama į dizainerio laisvės mastą kuriant tą dizainą.
- 21 Iš Reglamento Nr. 6/2002 14 konstatuojamosios dalies matyti, kad vertinant, ar dizainas turi individualių savybių, reikia atsižvelgti į gaminio, kuris turi tą dizainą, pobūdį, ypač į pramonės šaką, kuriai gaminyje priklauso, ir dizainerio laisvę tą dizainą kuriant. Šioje byloje ginčijamas dizainas ir ankstesnis dizainas vaizduoja rankinę.

- 22 Be to, iš Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 1 dalies b punkto ir nusistovėjusios teismo praktikos matyti, jog dizaino individualių savybių vertinimas priklauso nuo bendro išpūdžio, kurį jis sukelia informuotam naudotojui (žr. 2013 m. spalio 25 d., Sprendimo *Merlin ir kt. / VRDT – Dusyma (Žaidimai)*, T-231/10, EU:T:2013:560, 28 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 23 Dėl informuoto naudotojo, į kurį atsižvelgiant reikia vertinti ginčijamo Bendrijos dizaino individualias savybes, sąvokos reikia nurodyti, kad šioje byloje Apeliacinė taryba jį apibrėžė kaip informuotą moterį, kuri, kaip galima naudotoja, domisi rankinėmis.
- 24 Dėl informuoto naudotojo pastabumo lygio reikia priminti, kaip teigė ir Apeliacinė taryba, kad pagal teismo praktiką informuoto naudotojo sąvoką galima suprasti kaip apibrėžiančią ne vidutiniškai dėmesingą, bet dėl turimos asmeninės patirties arba dėl gerų aptariamo sektoriaus žinių ypač pastabų naudotoją (2011 m. spalio 20 d. Sprendimo *PepsiCo / Grupo Promer Mon Graphic*, C-281/10 P, Rink., EU:C:2011:679, 53 punktas).
- 25 Iš teismo praktikos taip pat matyti, kad, nors informuotas naudotojas nėra vidutinis pakankamai informuotas, protingai pastabus ir nuovokus vartotojas, kuris dažniausiai dizainą suvokia kaip visumą ir nenagrinėja įvairių jo detalių, jis taip pat nėra ekspertas ar specialistas, galintis pastebėti galimus minimalius dizainų, dėl kurių kilo ginčas, skirtumus. Taigi apibūdinimas „informuotas“ leidžia manyti, kad naudotojas, kuris nėra dizaineris ar technologijų ekspertas, žino įvairių atitinkamame sektoriuje esančių dizainų, turi tam tikrų žinių apie tokiems dizainams paprastai būdingus elementus ir kad dėl domėjimosi atitinkamais gaminiais jo pastabumas, kai juos naudoja, yra santykinai didelis (24 punkte minėto Sprendimo *PepsiCo / Grupo Promer Mon Graphic*, EU:C:2011:679, 59 punktas).
- 26 Apeliacinė taryba nusprendė, kad šioje byloje informuota naudotoja nėra nei vidutinė rankinių pirkėja, nei ypač pastabi specialistė, tai yra tarpinės kategorijos žmogus, kuris žino apie gaminių pagal savo pastabumo lygį, kaip nurodyta šio sprendimo 24 ir 25 punktuose cituotoje teismo praktikoje.
- 27 Ieškovė neginčijo Apeliacinės tarybos išvadų dėl informuotos naudotojos apibrėžimo ir pastabumo lygio, kurias reikia patvirtinti.
- 28 Iš teismo praktikos matyti, kad dizainerio laisvės mastas apibrėžtas, be kita ko, suvaržymais, susijusiais su gaminio arba gaminio sudėtinės dalies techninės paskirties charakteristikoms ar netgi gaminiui taikomomis teisės aktų nuostatomis. Dėl šių suvaržymų nustatomi tam tikrų charakteristikų standartai, kurie tampa bendrai taikomi aptariamam gaminiui naudojamiems dizainams (2011 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Kwang Yang Motor / VRDT – Honda Giken Kogyo (Vidaus degimo variklis)*, T-11/08, EU:T:2011:447, 32 punktas ir šio sprendimo 15 punkte minėto Sprendimo *Rankinio laikrodžio korpusas*, EU:T:2013:214, 112 punktas).
- 29 Todėl kuo didesnė dizainerio laisvė kuriant dizainą, tuo rečiau nedidelių lyginamų dizainų, dėl kurių kilo ginčas, skirtumų pakaks, kad informuotam naudotojui būtų sudarytas skirtingas bendras išpūdis. Ir, priešingai – kuo labiau suvaržyta dizainerio laisvė kuriant dizainą, tuo dažniau nedidelių lyginamų dizainų skirtumų pakaks, kad informuotam naudotojui būtų sudarytas skirtingas bendras išpūdis. Taigi didelis dizainerio laisvės kuriant dizainą mastas sustiprina išvadą, kad iš esmės nesiskiriantys lyginami dizainai sukelia informuotam naudotojui tokį patį bendrą išpūdį (28 punkte minėto Sprendimo *Vidaus degimo variklis*, EU:T:2011:447, 33 punktas ir 15 punkte minėto Sprendimo *Rankinio laikrodžio korpusas*, EU:T:2013:214, 113 punktas).
- 30 Šioje byloje Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad, kalbant apie mados gaminius, kaip antai rankines, dizainerio laisvės mastas yra didelis. Be to, ieškovė šio vertinimo neginčija. Tačiau iš esmės ji tvirtina, kad Apeliacinė taryba padarė klaidų, nes „dizainerio laisvės“ kriterijus turėjo būti sudėtinė ginčijamo dizaino individualių savybių analizės dalis, ir kad ji supainiojo jos etapus. Taigi jos veiksmai, kai pirmajame etape ji palygino abu nagrinėjamus dizainus ir padarė išvadą, jog, informuotos

naudotojos požiūriu, jie nesukelia to paties bendro įspūdžio, o antrajame etape išnagrinėjo kaltinimą, susijusį su dizainerio laisve, buvo klaidingi. Be to, nagrinėjamų dizainų skirtumai nėra pakankamai reikšmingi, kad dėl jų informuotai naudotojai kiltų skirtingas bendras įspūdis.

- 31 Pirma, reikia konstatuoti, kad ieškovės siūlomo „dvejų etapų vertinimo“ nereikalaujama nei taikomuose teisės aktuose, nei teismo praktikoje.
- 32 Iš tiesų Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio dėl individualių savybių vertinimo 1 dalyje įtvirtintas dizainų, dėl kurių kilo ginčas, keliamo bendro įspūdžio kriterijus, o 2 dalyje nurodyta, kad šiuo tikslu reikia atsižvelgti į dizainerio laisvės mastą (žr. šio sprendimo 20 punktą). Iš šių nuostatų, visų pirma iš Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 1 dalies b punkto, matyti, kad Bendrijos dizaino individualios savybės iš esmės vertinamos keturiais etapais. Pirmiausia nustatomas gaminių, kuriuose numatyta pritaikyti dizainą arba kuriuose numatyta tą dizainą panaudoti, sektorius, o paskui informuotas apie šiuos gaminius pagal jų paskirtį naudotojas ir, atsižvelgiant į šį informuotą naudotoją, – ankstesnio dizaino žinomumo lygis ir pastabumo lyginant dizainus, jei įmanoma, tiesiogiai, lygis, trečia, dizainerio laisvės kuriant dizainą mastas ir, ketvirta, nagrinėjamų dizainų palyginimo, atsižvelgiant į atitinkamą sektorių, dizainerio laisvės mastą ir bendrą informuotam naudotojui ginčijamo dizaino ir bet kurio ankstesnio visuomenei paviešinto dizaino keliamą įspūdį, rezultatas (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 7 d. *Sprendimo Budziewska / VRDT – Puma (Šokantis kačių šeimos gyvūnas)*, T-666/11, EU:T:2013:584, 21 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 33 Kaip matyti iš teismo praktikos, pirmiausia iš cituotos šio sprendimo 29 punkte ir nurodytos pačios ieškovės, veiksnys, susijęs su dizainerio laisvės mastu, gali „sustiprinti“ (arba, priešingai, sušvelninti) išvadą dėl bendro nagrinėjamo dizaino keliamo įspūdžio. Nei iš ieškovės identifikuotos teismų praktikoje tariamai pateiktos schemos, nei iš pačios ieškinio 29 punkte nurodyto *Bundesgerichtshof* (Federalinis teisingumo teismas, Vokietija) sprendimo ištraukos nematyti, kad dizainerio laisvės masto vertinimas yra išankstinis ir abstraktus kiekvieno nagrinėjamo dizaino sukeliama bendro įspūdžio lyginimo etapas.
- 34 Be to, reikia atmesti visus ieškinio 33 punkte pateiktus argumentus, susijusius su ginčijamo sprendimo 44 punktu. Iš dalies šie argumentai grindžiami klaidingu šio punkto supratimu ir bet kuriuo atveju nėra pagrįsti. Tame punkte Apeliacinė taryba nurodė:
- „Taryba primena, kad dizainerio laisvės mastas iš tiesų yra veiksnys, į kurį reikia atsižvelgti pagal [Reglamento Nr. 6/2002] 6 straipsnio 2 dalį, kai vertinamos individualios savybės. <...> Tačiau nėra „tarpusavio ryšio“ tiesiogine šio žodžio prasme ir automatizmo. Sprendime [*Vidaus degimo variklis*, minėtas šio sprendimo 28 punkte, EU:T:2011:447], kurį cituoja [ieškovė] grįsdama savo teiginį, Bendrasis Teismas nurodė, kad didelis dizainerio laisvės kuriant dizainą mastas „sustiprina“ išvadą, jog iš esmės nesiskiriantys lyginami dizainai sukelia informuotam naudotojui tokį patį bendrą įspūdį <...> Taigi vien laisvės mastas negali lemti individualių savybių vertinimo. Iš tiesų šis vertinimas turi būti grindžiamas bendru įspūdžiu, kaip nurodyta [Reglamento Nr. 6/2002] 6 straipsnio 1 dalyje. Nors iš tiesų reikia atsižvelgti į dizainerio laisvės mastą, dizaino individualių savybių vertinimo atskaitos taškas bet kuriuo atveju turi būti informuoto naudotojo suvokimas. Kitaip tariant, dizainerio laisvės mastas turi būti naudojamas siekiant daryti poveikį, remiantis informuoto naudotojo suvokimu, padarytai išvadai, siekiant, kaip teigia Bendrasis Teismas, ją „sustiprinti“ ar, priešingai, sušvelninti. Taigi, kitaip, negu esą teigia [ieškovė], dizainerio laisvės mastas nėra individualių savybių vertinimo atskaitos taškas, bet, kaip nurodyta [Reglamento Nr. 6/2002] 6 straipsnio 2 dalyje, yra aspektas, į kurį reikia „atsižvelgti“, kai analizuojamas informuoto naudotojo suvokimas.“
- 35 Apeliacinė taryba nepadarė klaidos, kai nurodė, kad vien veiksnys, susijęs su dizainerio laisvės mastu, negali lemti dizaino individualių savybių vertinimo, tačiau jis yra elementas, į kurį reikia atsižvelgti atliekant šį vertinimą. Taigi ji teisingai nusprendė, kad tai yra veikiau veiksnys, kuris leidžia sušvelninti ginčijamo dizaino individualių savybių vertinimą, nei savarankiškas veiksnys, lemiantis reikalaujamus dviejų dizainų skirtumus, kad vienas iš jų turėtų individualių savybių.

- 36 Antra, dėl ginčijamo dizaino ir ankstesnio dizaino sukeliama bendro išpūdžio palyginimo ginčijamo sprendimo 30 punkte Apeliacinė taryba nurodė, kad jie skiriasi dėl trijų charakteristikų, kurios daro lemiamą įtaką jų bendram vizualiam aspektui, t. y. bendrai rankinės formai, struktūrai ir išorei.
- 37 Visų pirma ji nurodė, kad ginčijamo dizaino pagrindinė dalis yra akivaizdžiai stačiakampio formos dėl to, kad sudaryta iš trijų tiesių linijų, kurios žymi rankinės šonus ir dugną, o tai sudaro išpūdį, kad daiktas yra santykinai kampuotas. Tačiau, jos nuomone, ankstesnio dizaino pagrindinės dalies šonas ir dugnas yra lenkti ir, atsižvelgiant į dizaino siluetą, kyla išpūdis, jog dominuoja apvalios formos. Be to, Apeliacinė taryba nusprendė, kad ginčijamo dizaino pagrindinė dalis vaizduojama kaip pagaminta iš ištisos odinės dalies be skyrių ar matomų siūlių, išskyrus trumpą atkarpą apatiniuose kampuose. Tačiau, anot jos, ankstesnio dizaino pagrindinės dalies priekinė ir kita pusė siūlėmis padalytos į tris dalis, t. y. sulenkta viršutinė dalis, kuri apribota apkaba, ir dvi vienodo dydžio apatinės dalys, kurios apribotos vertikalia siūle. Galiausiai Apeliacinė taryba nurodė, kad ginčijamo dizaino išorė yra visiškai lygi, išskyrus dvi siūles apatiniuose kampuose. Tačiau, pasak jos, ankstesnio dizaino išorėje yra akivaizdžių reljefinių dekoracijų, t. y. apkaba, kurios viršutinėje rankinės dalyje yra raukšlių, vertikali siūlė, kuri skiria rankinę į dvi dalis, ir raukšlės ant rankinės dugno. Dėl kiekvieno iš šių trijų veiksnių Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad nagrinėjamų dizainų skirtumai yra dideli, todėl gali labai paveikti informuotos naudotojos bendrą išpūdį. Ginčijamo dizaino atveju sukeliama išpūdis, kad tai yra rankinės dizainas, kuriam būdingos pagrindinės linijos ir paprasta forma, o ankstesnio dizaino atveju – kad tai yra „dailesnė“ rankinė, kuriai būdingi apvalumai ir kurios paviršiuje yra ornamentų.
- 38 Kalbėdama apie bendras nagrinėjamų dizainų charakteristikas, t. y. apie jų viršutinį kontūrą ir dirželio (dirželių) formos rankeną, kuri prie pagrindinės rankinės dalies pritvirtinta kniedėmis sustiprintais žiedais, Apeliacinė taryba nusprendė, jog jų nepakanka, kad būtų galima laikyti, jog, informuotos naudotojos požiūriu, sukeliama toks pats bendras išpūdis. Visų pirma ji nurodė, kad informuotai naudotojai akivaizdi detalė yra ta, jog šie žiedai abiejose rankinėse panaudoti labai skirtingai, nes ginčijamame dizaine jie yra labai matomi ir permatomi, o taip nėra ankstesniame dizaine.
- 39 Šiuo klausimu reikia priminti, jog reikia vertinti informuotam naudotojui dizaino sukeliama bendrą išpūdį, įskaitant pagal šį dizainą pagaminto gaminio naudojimo būdą (žr. 2013 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *El Hogar Perfecto del Siglo XXI / VRDT – Wenf International Advisers (Kamščiatraukis)*, T-337/12, Rink., EU:T:2013:601, 46 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Šioje byloje reikia pabrėžti, kad dizainų, dėl kurių kilo ginčas, dirželiai ir rankena, kaip visiems žinoma, naudojami skirtingai, nes ginčijamas dizainas vaizduoja tik rankoje nešamą rankinę, o ankstesnis dizainas vaizduoja ant peties nešamą rankinę.
- 40 Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į pirmiau nurodytus argumentus, reikia manyti, kad nagrinėjamų dizainų skirtumai yra dideli ir kad jų panašumai, vertinant bendrą jų sukeliama išpūdį, yra nereikšmingi. Todėl reikia patvirtinti Apeliacinės tarybos vertinimą, kad ginčijamas dizainas informuotai naudotojai sukelia skirtingą bendrą išpūdį nei ankstesnis dizainas.
- 41 Pateikto vertinimo negali paneigti ieškovės teiginiai.
- 42 Pateikdama pirmąjį kaltinimą dėl nagrinėjamų rankinių charakteristikų analizės pagal kontekstą nebuvimo ieškovė teigia, kad Apeliacinė taryba neišnaginėjo aptariamų dizainų panašumų ir nepatiksino jų skirtumų bei neanalizavo, ar šie skirtumai ir panašumai yra maži, įprasti ar dideli, kad darytų išvadą dėl sukeliama bendro išpūdžio pagal didelį dizainerio laisvės mastą. Remiantis šio sprendimo 36–38 punktais, kuriuose palaiapsniui apibūdinami ginčijamo sprendimo 30–42 punktuose Apeliacinės tarybos atliktos analizės etapai, šį kaltinimą reikia atmesti kaip neturintį faktinio pagrindo.
- 43 Pateikdama antrąjį kaltinimą ieškovė tvirtina, kad, nors nagrinėjamų dizainų skirtumai nėra nereikšmingi, vis dėlto jie nėra pakankamai matomi, kad informuotai naudotojai būtų sukuriama skirtingas bendras išpūdis. Jos nuomone, ginčijamame sprendime šis klausimas nenagrinėjamas ir jam nebuvo taikyti teismo praktikoje nustatyti kriterijai.

- 44 Reikia konstatuoti, kad, jei šis kaltinimas būtų priimtinas, jis būtų visiškai nepagrįstas. Pirma, iš ginčijamo sprendimo 37–42 punktų aiškiai matyti, kad Apeliacinė taryba dėmesingai išnagrinėjo abiejų aptariamų dizainų bendrus elementus ir padarė išvadą, jog jų skirtumai svarbesni už bendrą sukeliama įspūdį, šią išvadą patvirtino Bendrasis Teismas (žr. šio sprendimo 40 punktą). Antra, kaip matyti iš šio sprendimo 42 punkto, Apeliacinė taryba šioje byloje teisingai taikė teismo praktikoje nustatytus kriterijus.
- 45 Todėl reikia atmesti visą ieškinį ir nėra būtinybės priimti sprendimo dėl ieškovės reikalavimuose pateikto trečiojo kaltinimo priimtimumo ir įstojusios į bylą šalies reikalavimuose pateiktų trečiojo ir ketvirtojo kaltinimų bei kaltinimo dėl jos ginčyto ieškinio priedo priimtimumo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 46 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.
- 47 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.
- 48 Be to, įstojusi į bylą šalis reikalavo priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas, kurias ji patyrė vykstant procedūrai VRDT. Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 190 straipsnio 2 dalį šalių patirtos būtinosios išlaidos, susijusios su bylos nagrinėjimu Apeliacinėje taryboje, laikomos atlygintinomis. Tačiau tai negalioja bylinėjimosi išlaidoms, patirtoms vykstant procedūrai Anuliavimo skyriuje. Todėl įstojusios į bylą šalies prašymas, kad ieškovė, kuri pralaimėjo bylą, padengtų per administracinę procedūrą VRDT patirtas bylinėjimosi išlaidas, gali būti patenkintas tik dėl būtinųjų išlaidų, kurias įstojusi į bylą šalis patyrė per procedūrą Apeliacinėje taryboje (žr. 15 punkte minėto Sprendimo *Rankinio laikrodžio korpusas*, EU:T:2013:214, 164 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. **Priteisti iš *H&M Hennes & Mauritz BV & Co. KG* bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, kurias patyrė *Yves Saint Laurent SAS* per procedūrą Vidaus rinkos derinimo tarnyboje (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT).**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Paskelbta 2015 m. rugsėjo 10 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.